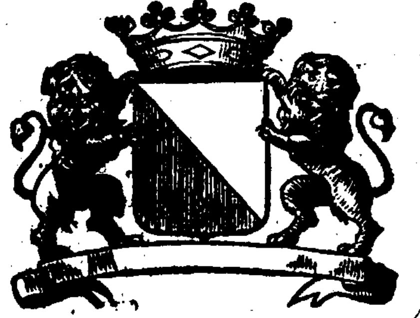
A°. 1840. N°. 125.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT.

ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

VRIJDAG, den 16. October.

De Staatsraad GOUVERNEUR der Provincie Utrecht,

In aanmerking nemende, dat het afgewerkt gedeelte Mac-adams weg van af den dorpe Houten, tot aan het beneden eind van Schalkwijk en verder, zich bereids in eenen rijbaren staat bevindt,

Brengt ter kennis aan de daarbij belanghebbende, dat te rekenen van middennacht den 20 October aanstaande, aan de Gabel no. 2 nabij het dorp Houten, het Tolgeld zal worden geheven overeenkomstig het Tarief, vastgesteld bij Zijner Majesteits besluit van den 23. Oct. 1839 no. 106.

Utrecht den 12. October 1840.

De Staatsraad Gouverneur voornoemd
F. VAN DE POLL.

DUITSCHLAND.

WEENEN 7. Oct. Heden heeft de graaf *Fiquelmont*, tot heden onze ambassadeur te Petersburg, zijn eed als Staats- en Conferentieminister in handen van den Keizer afgelegd.

— De koerierwissel tusschen Weenen, Parijs, Londen, Petersburg, Berlijn en Konstantinopel is zeer levendig; er gaan weinige dagen voorbij, op welken niet een koerier vertrekt of aankomt. — De tijding van de bemagtiging van Beijreuth heeft onze fondsen zeer gedrukt.

— De 5 pCt. Met. $103\frac{3}{16}$; 4pCt. $98\frac{1}{16}$; 3pCt $77\frac{1}{2}$.

— Het verdrag tusschen Rusland en Oostenrijk over de Donau scheepvaart is gesloten. Hetzelve bepaalt eene volkomene vrije scheepvaart op dien vloed voor alle natiën. Rusland behoudt zich voor om gezondheidsmaatregelen daar te stellen voor die schepen, die naar deszelfs haven zeilen, en maatregelen te nemen tegen de verzanding van de Suline monding.

— Den 2. Oct. kondigde het gebulder van het geschut den bewoners van Konstantinopel de geboorte van een prins aan, die den naam van *Murad* heeft ontvangen.

FRANKFORT 12. Oct. Van de Italiaansche grenzen schrijft men van den 3. Oct., dat de bewegingspartij in den Kerkelijken Staat op eene nieuwe revolutie in Frankrijk rekent; in de kleine republiek St. Marino bemerkt men zamenkomsten op van jonge lieden, die de bestaande orde van zaken omver willen werpen. In Ancona zijn genie-officieren aangekomen, om de vestingwerken in staat van verdediging te brengen. Men schijnt zeer een bezoek der Franschen te vreezen.

FRANKRIJK.

PARIJS 12. Oct. Men ziet met het grootste ongeduld de aankomst van de stoomboot *Castor* te gemoet. De laatste tijdingen van Beijreuth gaan slechts tot den 20. en men kende die reeds tot den 30. hebben.

— Dezen morgen, om elf ure, vertoonde eene deputatie van tusschen de 60 en 80 nationale garden, uit officieren en afgevaardigden bestaande, zich aan het ministerie van buitenlandsche zaken, en verzocht om tot den president van den raad te worden toegelaten, ten einde hem een protest ter hand te doen geworden tegen de handelingen van het bestuur in de tegenwoordige omstandigheden. De heer *Thiers*, te Auteuil zijnde, is de deputatie door eenen secretaris van den minister ontvangen, die op zich heeft genomen, om het hem ter hand te stellen. De wachtpost der linietroepen voor het hôtel der Capucijnen is gedurende dit bezoek in de wapenen gebleven. De nationale garden waren in uniform. Het ingediende protest is van den volgenden inhoud:

»Mijnheer de president van den raad!

»Een overgroot aantal nationale garden en burgers moest u de uitdrukking komen brengen van het openbaar misnoegen. Doch om eene botsing te vermijden, welk het doel van het bestuur scheen te zijn, en welke wij wilden voorkomen, hebben wij besloten, dat eene deputatie officiers, onderofficiers en afgevaardigden, zich tot u zoude begeven, in de eerste plaats, om te protesteren tegen de onwettige dagorder van den Maarschalk, bevelhebber der nationale garde, en het regt te handhaven, dat de burgers hebben, om hun gevoelen nopens de belangen des lands te uiten. Zie hier ons gevoelen en dat der burgers die wij vertegenwoordigen;

»De nationale vlag is door den vreemdeling gehoond; de eer van Frankrijk is gekwetst; zijne belangen zijn gecompromitteerd; deszelfs revolutie wordt bedreigd. In deze gewigtvolle omstandigheden komen wij u verklaren, dat het gedrag van het gouvernement al onze vrees opwekt en onze gevoelens als Franschen kwetst. Een nationaal bestuur zoude terstond een beroep gedaan hebben op de geestkracht van het volk; het zoude alle burgergarden gereorganiseerd hebben; het zoude ze gewapend en geoefend hebben; het zoude de arteleriekorpsen voltallig hebben gemaakt en alzoo een geducht leger, ondersteund door een ontzagwekkende reserve, den vijand tegen over kunnen stellen. Wij komen u ook nog zeggen, dat gij Parijs niet had moeten versterken, maar onze grenzen aan den Rijn en aan de Alpen. Minder gerigt tegen het Heilig verbond, dan wel tegen de vrijheid, zijn de versterkingen van Parijs in aller oog thans slechts een middel om de opinie te misleiden, de waakzaamheid in slaap te sussen, de openbare aandacht af te leiden van de groote gebeurtenissen, welke elders plaats grijpen en al de lafhartigheid van de diplomatie bedekt te houden. Indien een nieuwe inval ons bedreigde, indien het verraad de vreemdelingen onder onze muren bragt, dan zoude het volk zelf, na de verraders verjaagd te hebben, middelen van verdediging tegen den vijand weten te beramen en de gracht graven tusschen Parijs en onze legers. De vereenigde Mogendheden verdubbelen hunne krachten, bespoedigen hunne uitrustingen; zoo veel toebereidselen, wij herhalen het, hebben slechts één doel: onze omwenteling omver te werpen. Maar zij zullen haar op hare hoede vinden, en de gezagvoerende mannen, die deze beweging zouden willen verlammen, zouden slechts daarin slagen, om eene ontzettende verantwoordelijkheid op hunne hoofden te laden.” Dit protest was door de afgevaardigden onderteekend.

— De admiraal *Lalande* heeft bevel ontvangen om zich naar Toulon te begeven.

— Dezen avond, omstreeks 10 ure, gingen ongeveer 200 jonge lieden door de straat *Lepelletier* en zongen den Marseillaanschen marsch. Bij de Boulevard hielden zij stil en schreeuwden uit alle magt: »*Oorlog! Oorlog!*” Aan den ingang van de straat bevonden zich eenige municipale garden; twee dezer rigten zich naar de troep en zeiden: »*de oorlog? Gij zult dien hebben; wees slechts gerust.*” Wij hebben vernomen, dat deze jonge lieden voor het hôtel van de Capucijnen het nationaal gezang hebben gezongen. Hier viel eene schaar van *Sergens de ville* op de jonge lieden, die zonder tegenstand zich verstrooiden.

— Het schijnt, dat het bestuur niet zonder ongerustheid is ten opzigte van het behoud der rust in Parijs: Sedert gisteren zijn al de troepen geconsigneerd en de municipale garden te paard zijn op schildwacht gesteld aan de barières in de nabijheid van Auteuil en aan het bosch van Boulogne.

PARIJS 13. Oct. Men leest in den *Moniteur Parisien*. Het gouvernement heeft eerst den 12. Oct. tijdingen uit het oosten ontvangen. Dezelve werden den 26. Sept. van Alexandria verzonden en heden per telegraaf naar Parijs overgebragt; doch dezelve bevatten weinig bijzonders. De onderkoning had op de akte van vervalverklaring met veel gematigdheid geantwoord; doch maakte zich gereed om krachtvollen wederstand te bieden.

— De officieele depêches van den Engelschen admiraal *Stopford* aan zijn gouvernement, zijn van den 9. Oct., te Londen bekend gemaakt en heden in de Fransche dagbladen overgenomen. Het *Journal des Débats* zegt, en, volgens den inhoud van die depêches, naar waarheid, dat eene zekere partij steeds overdrevene berigten van de handelingen der Engelschen op de Syrische kust heeft gegeven. Immers blijkt uit die depêches, dat, wel verre Beijreuth tot een' puinhoop te schieten, de Engelsche en Oostenrijksche admiraals hun vuur slechts op een nabijgelegen fort hebben gerigt, om, terwijl de aandacht van *Soliman-Pacha* op dat punt was gerigt, de troepen elders te ontschepen. Verder zijn eenige punten op de kust van Syrië bezet zoo als Djebel en Batroun, met het eenige doel, om de Syriers te wapenen en alzoo tegen de Egijptenaren in het veld te brengen.

— Men leest in *the Morning Chronicle*:

»Zoo lang de oorlogschepen op de kust van Syrië kunnen blijven, zal het kamp van de geallieerden onwinbaar zijn. De gemeenschap tusschen de verschillende armeekorpsen van *Ibrahim* wordt ondoenlijk, en ingeval de Egyptenaren al niet geslagen worden, zal de desertie hunne gelederen verzwakken. Zoodra nog 10,000 Turken ontscheept zijn, zullen de verbondenen, ondersteund door de opgestane bevolking, met vrucht tegen *Ibrahim-Pacha* kunnen te veld trekken.”

— Heden is er bevel gegeven aan de troepen te Courbevoie, Rueil, enz. om naar Parijs te trekken. Deze ontwikkeling van magt wordt waarschijnlijk voor noodig gehouden, dewijl de opening der afsnijdingen (*tranchée*) langs de geheele linie der vestingwerken om Parijs, op morgen bepaald is. (*La Presse.*)

— Volgens bijzondere brieven uit Toulouse, was de maarschalk *Soult* ernstig ongesteld, ten gevolge van den onlangs gedanen val van het paard.

NEDERLAND.

ROTTERDAM, 13 Oct. Heden ochtend te half 3 ure is in eene der branderijen van de weduwe *H. Duys en Zoon*, in de Houttuin aan het Nieuwe-werk alhier, brand ontdekt, die zoo snel toenam, dat reeds te 4 ure het geheele pand, bestaande in drie branderijen, twee mouterijen, twee knechtswoningen, enz in volle vlam stond. Binnen weinige uren was dit geheele gebouw, met bijna alles wat daar in was, en daaronder omstreeks 70 lasten graan, in de asch gelegd. De schade wordt begroot op ongeveer *f* 200,000. De nabijgelegene scheepstimmerwerf St. Joris, en de in de kom van dezelve liggende schepen zijn gelukkig behouden gebleven.

UTRECHT den 15. October.

Eergisteren zijn de Nederlandsche commissarissen met hunnen secretaris van hier vertrokken; de Belgische secretaris zal zich morgen naar Brussel begeven, zoodat de zittingen eenige dagen zullen worden geschorst.

— Uit Harderwijk schrijft men ons van den 12. Oct.: »Heden is de 1ste divisie van het Algemeen Depôt der Landmagt No. 33, en de Schutterij van deze plaats op de Markt vereenigd geweest, en zijn door de kommanderende luit. kol. *Dittlinger*, de Koninklijke proclamaties en dagorder van Z. M. Koning WILLEM II. voorgelezen, en dadelijk den eed van trouw afgelegd, waarna onder het slaan der trommen en het aanheffen van *Wilhelmus* een luid gejuich werd aangeheven en door het houden van inspectie als defileren der troepen deze plegtigheid met het uitvoeren van eenige hoornmuzijkstukken besloten is."

— Van Harderwijk schrijft men ons van den 14. Oct. »Morgen zal van hier te water naar Hellevoetsluis vertrekken een detachement, sterk 52 Onderofficieren en manschappen, om van daar met Z. M. transportschip prins Willem Frederik Hendrik, gecommandeerd wordende door den kapt. Luit. ter zee *Huijs*, naar West-Indie te worden overgebragt."

— Van den Helder schrijft men ons van den 12. Oct. »Heden morgen werd er, bij het houden eener groote parade, door den Heer *Luit. kolonel*, Plaatselijken kommandant, de eed van getrouwheid afgenomen aan Z. M. Koning *Willem II* aan de officieren, onderofficiers en manschappen der 3de Divisie van het Algemeen Depot der Landmagt, der Artillerie en het verdere garnizoen. Des avonds vereenigden zich de officieren in het locaal *Tivoli*, alwaar zij eene vrienschappelijke bijeenkonst hielden, en alwaar de verschillende toasten aan den koning, zoowel den afgetredene als den tegenwoordige, enz. toegebragt, steeds getuigden van de voortdurende belangstelling en de welvaart van het stamhuis van *Oranje*. Ook was alhier de Schout bij nacht *de Man*, welke den eed van de geheele hier aanwezige marine afnam, als ook de Schout bij nacht *Ziervogel* van de 2 divicie mariniers"

— In het *Journal de la Haye* leest men het volgende berigt: »Er is zeker niemand, die niet heeft hooren spreken van de heerlijke verzameling schilderijen, welke Z. K. H. de Prins *van Oranje*, thans onze welbeminde Koning *Willem II.* in zijn paleis te Brussel gevormd had. Wij vernemen dat die uitmuntende vereeniging van meesterstukken der vermaardste schilders uit alle scholen, die langen tijd het voorwerp der bewondering van inlandsche en vreemde kunstkenners geweest is, thans herwaarts is overgebragt op drie schuiten, elke met tien á twaalf ontzettend groote kisten beladen, welke nu in Zijner Majesteits paleis ontpakt zijn. De schilderstukken hebben, bij deze overbrenging, niet in het minste geleden en zijn alle in dien staat waarin zij zich in de zalen van het paleis te Brussel bevonden. Dus kan 's Gravenhage zich met regt verhovaardigen heden eene der schoonste kunstverzamelingen van Europa te bezitten, eene verzameling, aan welker bijeenbrenging een prins, beminnaar der kunsten, bijna vijftien jaren besteed heeft en in welker keuze hij meer dan gewone kunde en smaak heeft doen blijken.

Bijzondere Berigten.

»*Parijs* 13. *October*. Door vele aankoopen voor Engelsche handelhuizen, was de koers der fondsen heden verbeterd. De 5 pCt. zijn genoteerd 107,50 à 106; 4 pCt. 92,50; 3 pCt. 72 à 72,20; bank 2900 à 2825; Nap. 98,25 à 50, Sp. act. $22\frac{3}{4}$ à 22.

»Men spreekt van een verdrag tusschen Pruissen, Nederland, Belgie en vele Duitsche steden, om eene strikte onzijdigheid te bewaren, waardoor een Europesche oorlog zal worden voorgekomen.

»De minister van binnenlandsche zaken heeft naar alle departementen het bevel gezonden, om in de schouwburgen de *Marseillaansche marsch* door de muzijk te doen spelen en te laten zingen zoo dikwijls dezelve wordt gevraagd. De prefecten hebben alle den bepaalden last, om zich niet van hunne posten te verwijderen.

»Hoewel de hoofdstad altijd eene volmaakte rust geniet, is het gouvernement bestendig zeer op zijne hoede, even als of men een' aanval tegen de orde van zaken vreesde. De nachtpatrouilles vooral zijn zeer vermeerderd.

»Sedert den 1. dezer zijn 18 koeriers van ons ministerie van buitenlandsche zaken vertrokken, als 4 naar Berlijn, 3 naar Londen, 8 naar Weenen, 2 naar Petersburg, 4 naar Brussel en 2 naar Madrid.

»Sedert den 15. Sept. hebben 260 onderofficieren, die uit dienst waren, zich bij den staf der 1e. afd. aangeboden, om weder in dienst te treden.

»Ofschoon de geruchten van eenen bloedigen opstand te Lijon zeer overdreven zijn geweest, hebben er toch in den avond van den 10. eenige ongeregeldheden plaats gehad. De maire had de wet op de zamenscholingen doen aanplakken; er werden detachementen kavalerie, infanterie en municipale garden in de nabijheid van den schouwburg geplaatst. Gedurende de tusschenbedrijven hebben 12 of 15 lieden uit het parterre den marseillaanschen marsch, zoo veel zij wilden, kunnen zingen. Terwijl dit in den schouwburg voorviel had zich eene talrijke menigte op het Jacobijnenplein verzameld. Om de toegangen tot den Schouwburg vrij te houden, gelastte men de menigte zich te verstrooijen, hetwelk zonder tegenstand geschiedde. Toen de Schouwburg geeindigd was, stond eene dubbele rei soldaten van dat gebouw tot aan de straat van de Prefectuur, ten einde de massa toeschouwers te noodzaken hunnen weg over de kaai St. Antoine te nemen. Daar gekomen, wilden zij, die den marseillaanschen marsch in den schouwburg hadden gezongen, dat gezang weder aanheffen; doch door de gewapende magt vervolgd, verstrooiden zij zich zonder tegenstand. Te middernacht scheen alles geeindigd, doch tegen 1 uur heeft zich op de kaai *Saint-Clair* eene bende van 500 vereenigd, die met een geweldig getier den marseillaanschen marsch zongen. Bij den ingang van de straat *Puits-Gavillot* komende, ontmoette de troep eene kavaleriepatroeille, die hen voor zich uitdreef tot op de brug *Morand*. Maar dewijl het hek aan de brug gesloten werd, zoo bevonden zij, die dezen weg genomen hadden, zich als in eenen knip en werden er een zestigtal gearresteerd.

»Volgens berigten uit Spanje, is *Espartero* met de nieuwe ministers uit Madrid naar Valencia vertrokken, alwaar hij op bevel van de Junta met zeer veel plegtigheid is ontvangen. Nog altijd verzekert men, dat *Espartero* naar de kroon staat; en volgens brieven, zoude hij onder den naam van *Baldomero I.* den troon bestijgen willen. De dag van deze gebeurtenis zoude worden gekenmerkt door eene verbroedering van alle partijen; met zoude het verledene vergeten; maar zij, die hen in het vervolg waagden het aldus gevestigde gezag omver te werpen, zouden zwaar worden gestraft."

REDEVOERING *van den Heer* VAN ASCH VAN WIJCK, *over het eerste ontwerp van Wet, tot wijziging der Grondwet; uitgesproken in de avond-zitting van de dubbele Vergadering van de Tweede Kamer der Staten Generaal, van den* 29. *Augustus* 1840.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Nimmer heb ik sterker dan dezen oogenblik de moeijelijkheid gevoeld, om, na zoo vele uitmuntende redevoeringen, het woord op te vatten; het is, als of ik een veld intrede, waaruit reeds de schoonste bloemen zijn geplukt. Dan ruim is toch ook het veld, hetwelk ter beschouwing is open gesteld; maar hoever zal ik mij daarin begeven? Zal ik het wagen, om de godsdienstleer te behandelen? Zal ik de geschiedenis van het concilie van Trente en van het Sijnode van Dordrecht ontwikkelen? of zal ik het teedere punt aanroeren van het gezag der Overheid in kerkelijke zaken, hetwelk zoo vele geoefende pennen heeft bezig gehouden, en in zoo vele uitgebreide geschriften is overwogen? Dit weet ik, dat de uitkomst van hun onderzoek toch eindelijk neder komt, om de moeijelijkheid te doen inzien, welke er in gelegen is, de juiste grenslijn van dat gezag af te teekenen. Dan over het tegenovergestelde, het oppergezag der kerkelijke magt over de wereldlijke, hierover zou het mij gemakkelijker zijn te spreken. Ik zoude de geschiedboeken, kunnen ontrollen, en daaruit bewijzen, dat dit oppergezag het Duitsche Rijk heeft verzwakt en ontbonden, dat Italie daaraan het verlies van zijne vrijheid en Spanje dat van zijne welvaart te wijten heeft. — Of zal ik van regtstreeksche verkiezingen spreken, nu het uit de daarover gehouden redevoeringen nog niet is gebleken, op hoedanige wijze de verschillende sprekers die verlangen? Wil men het stelsel van Frankrijk zien aangenomen, dat der hoogstbelasten; of dat van den abt *de la Mennais*, die eene algemeenmaking van het kiesregt predikt, en dit het Fransche stelsel eene aristocratie noemt, erger dan immer te voren de oude aristocratie in Frankrijk was? Zou ik mij dan in zoo wijd uiteenloopende beschouwingen begeven, welker onderling verband ik niet heb kunnen ontwaren, noch inzien hoedanig zij zich vereenigen met de vraag over het grondgebied des Rijks. Ik erken het, mijn oog is niet scherp genoeg, om den draad, fijner dan spinrag, te ontdekken, waarmede al deze bespiegelingen zijn zamen geweven: of het moest zijn, dat de onvolledigheid van het herzienings werk, zoo als eenige geëerde sprekers dit meenen, hun een zoo ruim veld van beschouwing heeft geopend. Maar, mag ik wel vragen, waar heeft men dan toch in de Grondwet een tijdstip-aangewezen gevonden van eene geheele herziening der Grondwet? Zijn de Staten der Provincien bijeen geroepen, om een dubbeld getal Leden der Tweede Kamer te kiezen, opdat de alzoo zamengestelde Vergadering tot eene algemeene herziening zou overgaan, en wanneer zij dit niet konde, dan datgene, wat met zoo veel moeite verkregen en met zoo veel zorg overwogen was, verwerpen? Was het dan noodig geweest ieder der dertien Wetsontwerpen, als afzonderlijke stukken, aan de Staten der Provincien toe te zenden, en derzelver oproeping bij ieder dier wetten afzonderlijk vast te stellen? Hebben niet de ontwerpers der Grondwet in hun rapport, in 1815 den Koning aangeboden, alleen gezien op trapsgewijze verbeteringen, waarvan tijd en ervaring de noodzakelijkheid zouden aanwijzen? Voortreffelijk is dat ware gezigtspunt gekozen door den geëerden steller van het proces-verbaal der Tweede Afdeeling, wanneer hij den wensch daarin uitdrukte, dat die verbeteringen mogten worden aangebragt, welke de voortgang van beschaving en verlichting zouden vorderen. Zoude dan bij het aannemen van de thans voorgestelde wijzigingen, welke men algemeen erkent, ophelderingen of verbeteringen te zijn, de weg zijn versperd tot verderen voortgang? Is de staat der maatschappij thans reeds op deszelfs hoogsten trap van volkomenheid gevorderd? Of is niet bij de Grondwet de weg daartoe geopend gebleven, niet alleen voor het tijdperk, dat wij beleven, maar ook voor volgende tijden? Zij stelt immers geene grenzen aan den voortgang van verbetering.

Hetgeen nu noodzakelijk, ja onvermijdelijk is, ten gevolge van de afscheiding van Belgie, volgens het tractaat van 1839, is thans te verrigten. U Ed. Mogenden zullen gewis van mij de herhaling niet verwachten van hetgeen door mij vroeger is gezegd, aangaande de wederopneming van het gedeelte van Limburg, hetwelk aan dit Rijk is verbleven; dan ik veroorlove mij te zeggen, dat toen ik de onmogelijkheid heb voorgesteld, en zoo ik meen, aangetoond, om Afgevaardigden uit Limburg, bij deze beraadslaging te doen tegenwoordig zijn, ik mij op het altijd moeilijke standpunt had geplaatst, om eene negative stelling te betogen. De mogelijkheid is daartegen aangevoerd, doch ik heb die niet zien bewijzen; die stelling intusschen was gemakkelijker, en ik had mogen verwachten, dat het bewijs derzelve zoude zijn geleverd; doch hieraan is, dunkt mij, door niemand der geëerde sprekers voldaan. Men heeft zich beklaagd, geene Afgevaardigden uit Limburg in onze Vergadering aan te treffen; doch men vergunne mij eene enkele vraag: indien men die Afgevaardigden wilde doen verschijnen, welk moest dan hun getal zijn? Gewis niet het volle getal der onverdeelde provincie van dien naam, hetwelk vier was; maar hoe veel dan? Een, twee of wel drie Leden? Wel nu, er wordt voorgesteld, dit op drie te bepalen, het naast mogelijke getal aan dat der onverdeelde grooter provincie. Dan wie zal dit bepalen? de Koning; maar hetzij met eerbied gezegd, dan zou de Koning eigenwillig de Grondwet veranderen. Neen, dit moet op de wijze, bij de Grondwet bepaald, het kan op geene andere wijze, dan bij eene nu voorgestelde wijziging der Grondwet geschieden. En dan nog de geloofsbrieven der Afgevaardigden? Zouden wij anders aannemen, dan die van de Staten der Provincie? Doch deze bestaan niet. Ik heb hier voor mij liggen het Reglement van Limburg, waarbij het getal der leden van de Staten voormaals op 60 bepaald was, 20 uit de ridderschap, 20 uit de steden en 20 uit de eigen geerfden. Dit ligchaam is geheel ontbonden; het kan als zoodanig niet hersteld wor-

n, want eenige kies-districten ten platten lande jn onder Belgie gelegen; waarschijnlijk loopt de genwoordige grensscheiding door eenige andere en. Uit den stand der steden zijn Tongeren, Haslt en St. Truijen weggevallen; en het bestuur van steden naar de Belgische Grondwet ingerigt: aastricht alleen is overgebleven, hetwelk 6 Afvaardigden in de Provinciale Staten, dus een ende van het geheel konde benoemen, en dit nog el alleen uit den stand der steden; maar onder ne Grondwet, welke de evenredigheid der drie anden en de vereeniging derzelve tot een ligaam, tot het doen van verkiezingen, vordert, an éene stad alleen immers de vertegenwoordiing der geheele provincie niet daarstellen? maar n dit zelfde reglement een gedeelte der Grondet is (volgens art. 7 van dezelve), kon dus ie evenredigheid der standen en het getal der eden van de Provinciale Staten, evenmin als et getal der Afgevaardigden naar de Staten Generaal, worden veranderd. Ten aanzien van de Ridderschap is nog de vraag, welke der voormalige eden in de provincie wonen en of niet alle naar elgie zijn overgegaan.

Wat nu de bedenking betreft, door een hooggeacht medelid, betrekkelijk Luxemburg gemaakt, ij het mij vergund te wijzen op de tractaten van den 1. Mei 1815, tusschen den Koning der Nederlanden n de hoven van Oostenrijk, Groot-Brittannien en ruissen aangegaan, waarbij de grenzen van het Koningrijk der Nederlanden, met insluiting van Limburg n van het oude Bisdom van Luik, doch met uitsluiing van Luxemburg zijn bepaald, bij art. 1 en 2 van ezelve; terwijl de grenzen van Luxemburg, als elegen tusschen dit Koningrijk en dat van Frankrijk, naauwkeurig zijn omschreven bij art. 3 en 4 van hetzelfde tractaat. Bij artikel 2 der Grondwet werd daarom ook het grondgebied van het koningrijk, met optelling van de provincien van hetzelve, naauwkeurig omschreven, in de eerste zinsnede van dat artikel volgens dezelfde grensbepalingen, als in het evengemeld tractaat zijn uitgedrukt; maar in de tweede zinsnede wordt van Luxemburg afzonderlijk gehandeld en gezegd, dat »*het Groot Hertogdom van Luxemburg in de grenzen bij het gemelde tractaat bepaald, onder dezelfde souvereiniteit als het Koningrijk der Nederlanden geplaatst zijnde, dezelfde Grondwet zal hebben.*" Het was dan, wat de grondwettige instellingen aangaat, wel onder dezelfde Grondwet, doch wat het grondgebied zelve betreft, kon het geen gedeelte van het koningrijk zelve worden.

Het koningrijk der Nederlanden verkreeg de bepaling van zijn grondgebied volgens het regt der volken; het bleef een zelfstandig geheel, tot dat bij het tractaat van 1839, een gedeelte daarvan werd afgescheiden; — het niet van dat koningrijk afgescheiden gedeelte bleef tot hetzelve behooren.

Wat nu de scheiding van Holland in twee provincien aangaat, heb ik, bij de eerste voordragt, mij tegen dezelve verklaard; hoofdzakelijk, ten einde daardoor aan de Hooge Regering de gelegenheid te geven, om het voorstel aangaande Limburg afzonderlijk bij eene wet; dat Holland betreffende, bij eene andere wet voor te kunnen dragen; ten einde de gezindheid der Leden, aangaande dit laatste punt, duidelijker te kunnen ontwaren. Dan nu deze beide onderwerpen vereenigd zijn gebleven door de aanneming des voorstels, moet ik ook dit gedeelte der wet van naderbij beschouwen. — En nu erken ik, dat de redevoering van een geacht Lid dezer Vergadering, toen hij op de Unie van Utrecht terugwees, en het verband van de optelling der provincien, met die, welke door de Unie waren vereenigd geworden, poogde aan te toonen, eenen diepen indruk op mij heeft gemaakt. Dan, wanneer men die optelling zelve in art. 2 der grondwet inziet, dan vindt men daarin veel meer overeenkomst met die der grondwetten van 1801, 1805 en 1806, welke eene gelijksoortige optelling bevatten, dan met die der Unie van Utrecht. — Nimmer toch was het Holland alleen, zoo als nu art. 2 onzer grondwet die provincie vermeldt, maar het was Holland en West-Vriesland. Er waren geene Staten van Holland alleen, maar wel van de vereenigde landschappen, Holland en West-Vriesland. En wanneer men dan nog verder terug treden wil in de geschiedenis, dan vindt men in dezelve opgeteekend: dat West-Vriesland vroeger eene afzonderlijke Heerlijkheid was; dat dit landschap 300 jaren lang zijne onafhankelijkheid heeft verdedigd, tot dat het door graaf FLORIS V. onder zijn gebied werd gebragt; dat Kennemerland evenzeer een afzonderlijk landschap was, en dat de Heerlijkheid van het huis van Amstel door denzelfden graaf FLORIS V. werd verkregen. De afscheiding van Noord-Holland is dus inderdaad de vereeniging van Amstelland en Kennemerland met West-Vriesland; terwijl Zuid-Holland grootendeels het oude graafschap Holland uitmaakt. Dan ook nog onder de republiek der Vereenigde Nederlanden, waren het de Staten van Holland en West-Vriesland, die tot de Unie zijn toegetreden; bovendien had West-Vriesland en het Noorder-Kwartier afzonderlijke Gecommitteerde Raden, welke niet door de Staten van Holland en West-Vriesland, maar door het Noorder-Kwartier zelve werden benoemd. In het andere gedeelte van Holland was ook een collegie van Gecommitteerde Raden, in hetwelk de door de steden benoemde of afgevaardigde leden zitting hadden. Indien men dan op den ouden staatsvorm terug wijst, dan wordt daarin niet gevonden, dat het collegie van Bestuur, zoo van het Noorden als van het Zuiden der provincie, door de Staten der provincie als Staatsligchaam zijn benoemd geworden, zoo als het tot nog toe, geheel afwijkende van den vroegeren staatsvorm, is geschied. De volkomen eenheid van Holland is dus uit vroegere herinneringen niet af te leiden; Holland en West-Vriesland was veel meer een afzonderlijk federatief ligchaam, hetwelk als zoodanig zich met de overige provincien verbonden had. — Wanneer men nu in den geest der Grondwet zelve wil doordringen, dan is het plaatselijk belang de grondslag van het provinciaal beheer, zoo wel als van de provinciale Vertegenwoordiging: nu lette men op de topographische gesteldheid van het uitgestrekte landschap van Holland, en dan is de afscheiding der belangen van de onderscheiden gedeelten van hetzelve dadelijk kenbaar. Immers het Noordelijk gedeelte is aan het Y en aan de Zuider zee gelegen, deze zijn de hoofdmiddelen van gemeenschap voor hetzelve; de stroomen de Zaan, de Spaarn, de Amstel en de Vecht hebben derwaarts hunne rigting. In het Zuidelijk gedeelte, daarentegen, is het de Maas, welke de gemeenschap daarstelt: op welke rivier, de Lek, de IJssel, de Gouwe en talrijke kanalen uitloopen. Hieruit moet van zelve eenig verschil van belangen ontstaan, welke in ieder gedeelte het beste kunnen worden gekend en behartigd; dit nu vereischt, volgens den geest der Grondwet, een afzonderlijk beheer, zoo wel als verordeningen, reglementen en andere voorzieningen, die daarmede in verband staan. Deze afscheiding komt mij dus voor, te zijn in het welbegrepen belang van beide gedeelten. — Dan tevens ontveinze ik mij de bezwaren niet, welke er in die afscheiding worden gevonden door een zeer aanzienlijk en belangrijk gedeelte van Noord-Holland. Doch ik veroorlove mij op de mogelijkheid van de wegneming van dat bezwaar te wijzen; deze toch is gelegen in den grondslag van ons verkiezings stelsel; namelijk, in de evenredigheid der vertegenwoordiging, tusschen de belangen des landbouws en die van handel en nijverheid, als hoofdmiddelen van bestaan der voornaamste gedeelten van Noord Holland. Volgens die beginselen behoort er een evenwigt tusschen die belangen te bestaan, hetwelk op de vertegenwoordiging invloed uitoefent; zoo dat het eene dier belangen geen overwegenden invloed boven het andere moet hebben. Het door zijn land producten zoo belangrijke West-Vriesland kan, bij de regeling van haar aandeel in de vertegenwoordiging, gewaarborgd worden tegen een gevreesd overwigt van eene zoo groote bevolking als die der hoofdstad, wanneer die beginselen worden in acht genomen en toegepast, bij de vaststelling van het getal der leden, en der evenredigheid tusschen de standen, die de provinciale Staten van Noord-Holland zullen uitmaken. Juist in dit stelsel van evenwigt, welke de grondregel is bij het Nederlandsch verkiezingstelsel, is dan het middel te vinden, om dit bezwaar weg te nemen; hierin is de voortreffelijkheid gelegen van ons grondwettig verkiezing-stelsel, hetwelk niet alleen op het beginsel der bevolking, maar ook op dat van het evenwigt der maatschappelijke belangen gegrond is. — Er is een algemeen belang, hetwelk wij hier hebben te bevorderen, het brengt het aannemen van dit ontwerp mede; zullen wij ons dan daarvan laten terug houden door eene gehechtheid aan plaatselijke beschouwingen? — Immers neen! — Doch ook grooter en algemeener beginselen zijn in het midden gebragt door onderscheidene geëerde sprekers; het zijn die van vrijzinnigheid, verdraagzaamheid, ja, van godsdienstigheid. Groote beginselen inderdaad, welke ook ik eerbiedige. Dan bij het overwegen derzelve zal ik mij onthouden van theoretische bespiegelingen, ik zal dezelve ter zijde stellen in mijne beschouwing; want ik hecht veel meer gewigt aan de praktische beoefening dier beginselen. Indien ik van mij zelven mag spreken, meen ik zelfs eenige bewijzen te hebben kunnen geven wat ik door vrijzinnigheid en verdraagzaamheid in een praktischen zin versta, toen ik aan het hoofd der Regering eener aanzienlijke stad was geplaatst. Wanneer ik mijne deur van den vroegen morgen tot den avond open stelde, aan de geringsten, zoowel als aan den aanzienlijksten burger; en naar mijn vermogen, zoo veel ik kon, aller belangen poogde te behartigen, mag ik vragen, of ik toen vrijzinnig handelde? Dezelfde betrekking bragt mij in aanraking met de verschillende kerkgenootschappen in die stad gevestigd, en ik durf mij gerustelijk op ieder derzelve beroepen, of ik van mijne verdraagzaamheid al dan niet heb doen blijken?

Wat godsdienstigheid betreft, heeft een der geëerde sprekers, de heer BEELAERTS, op eene treffende wijze aangetoond, dat de grondbeginselen van onze Grondwet op den waren godsdienstigen zin berusten: en hierbij komt mij in dezen oogenblik voor den geest de groote les van den goddelijken stichter des Christendoms, welke Hij door zijn verheven voorbeeld bevestigde: *Werk terwijl het dag is, eer de nacht komt, waarin niemand werken kan.* — Het is thans voor ons de dag, waarop wij een voor den Staat hoogst gewigtig werk te verrigten hebben. Zullen wij het uitstellen, om dat het niet aan de wenschen van allen voldoet? Zullen wij dien dag laten voorbij gaan, zonder het goede te bevestigen, hetwelk ons is aangeboden, of zullen wij, nu rondom ons nog rust heerscht, dien dag niet benuttigen? Het gezegde van een welsprekend redenaar uit Overijssel heeft ons op den staatkundigen toestand van Europa gewezen; en wie zal het ontkennen, dat, gisteren oorlog, heden weder vrede, en welligt morgen slechts een uitstel van vijandelijkheden worden aangekondigd; dat een kanonschot in de Middelandsche zee afgeschoten, geheel Europa in vlam kan zetten? En zullen wij dan, terwijl thans de dag daar is, om noodzakelijke verbeteringen in onze Grondwet aan te brengen, dien, wie weet hoe lang, verschuiven, om dat wij die verbeteringen verder willen uitstrekken? — Een ander hooggeacht spreker wees ons op het beeld van eenen bekwamen en voorzigtigen bouwmeester. Doch zoude een zoodanige zich niet haasten, om, wanneer een gebouw half is ingestort, het afgescheidene gedeelte met het geheel te verbinden, waardoor het overige stuk aan het hoofdgebouw moet worden aangesloten, of de toegang daartoe geopend; of zal hij liever, de half ingestorte woning in dien vervallen toestand latende, zich bezig houden met het inwendige op te sieren met schoon huisraad, met voortbrengselen uit vreemde landen, met kostbare gordijnen en veelkleurige schermen? Wie maakt, als de muur, die zijn eigendom beveiligt, omvergeworpen ligt, het niet tot zijne eerste zorg, dien weder op te bouwen? Wie zal, terwijl het onweder zich zamenpakt, deuren en vensters open zetten; of zijn huisdak ontblooten, wanneer de noodstorm dreigt? En zouden wij dan niet voor de instandhouding van het Staatsgebouw zorgen, de grondslagen daarvan bevestigen, nu de tijd nog daar is? Waarom dit uitgesteld en verdaagd, nu eene plegtige oproeping ons dit tot pligt maakt? Waarom geweigerd het goede te doen, om het betere te verkrijgen? Of is dit vaderlandsliefde? Ik vraag het nogmaals, is dit vaderlandsliefde?

De nacht komt, waarin niemand werken kan. — Zij komt wanneer de tijd der beraadslaging voorbij zijn zal. Die nacht komt voor U, buitengewone leden dezer dubbele vergadering. Wie toch verzekert U, dat gij immer weder tot de herstelling en verbetering van het Staatsgebouw zult geroepen worden. Uwe bekwaamheid, uwe begaafdheden, ja, zouden daartoe billijke aanspraak geven, maar wie verzekert u, dat de dag om mede te werken voor het behoud des vaderlands, voor U immer weder zal verrijzen? Werkt dan terwijl het dag voor U is. Wanneer gij het betere, dat gij verlangt, nu niet kunt verkrijgen, weiger dan niet het goede, hetwelk gij kunt aanbrengen, daar te stellen. Ik zeg dit aan mij zelven; die nacht komt ook voor mij; de tijd, dien ik in deze Vergadering nog zitten zal, kan welligt zeer kort, gewis zal die niet lang meer zijn. Maar zoo lang ik nog in deze Vergadering zal zitting hebben, zal ik het mij tot eenen heiligen pligt stellen, om mede te werken voor het algemeen belang des vaderlands. Ik weet, er zijn bedenkingen, er zijn bezwaren, er is schroomvalligheid, welke de toetreding van eenigen zouden kunnen verhinderen. Maar brengt deze bedenkingen, deze bezwaren, deze schroomvalligheid edelmoedig als een offer op het altaar des vaderlands, en tracht met mij dat vaderland te redden!

ADVERTENTIEN.

(28) *** Heden verloste zeer voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON FRANCISCA ALVAREZ, geliefde echtgenoot van
Utrecht N. J. KAMPERDIJK.
den 14. October 1840.

(Familie, vrienden en bekenden gelieven deze als een bijzondere kennisgeving aan te merken.)

(2353) *** Te Rijssel is den 6. October 1840, in den ouderdom van ruim 18 Jaren, overleden, Mejufvrouw FRANCISCA REYNERA JOANNA HUBERTA VAN LILAAR, tweede Dochter van wijlen den Wel Edelen Heer THEODORUS JOANNES VAN LILAAR en mede wijlen Vrouwe FREDERICA JOSEPHA HENRIETTA BEUCKEVOORT.

---

(28) *** Mijn waarde en geliefde Echtgenoot, de Heer NICOLAAS MICHIEL VINK, *Lid van den Raad, van de Kamer van Koophandel en Fabrijken dezer Stad en Consul van Sardinien*, eindigde heden zijn nuttig en werkzaam aardsche leven, in den ouderdom van 68 jaren. Niemand, die den waardigen Overledene gekend heeft, zal de droefheid misbillijken, welke dit verlies mij, onze Kinderen en de hem liefhebbende Aanverwanten veroorzaakt; vertroostend is evenwel voor ons de gedachte, dat zijn sterven, na een leven zoo rijk aan moeite en beproevingen, hem tot gewin is, en zijne nagedachtenis nog lang bij velen in zegenend aandenken blijven zal.

Rotterdam 12. October 1840.

S. A. E. M. HONDORFF BLOCK,
Wed. N. M. VINK.

---

(28) *** Voor de menigvuldige bewijzen van deelneming bij de bevalling mijner Echtgenoot ondervonden, betuig ik ook namens haar mijnen hartelijken dank. J. W. VAN HAAGEN.
Utrecht den 15 October 1840.

---

(28) *** De Schuldeischers in het faillissement van JACOBUS VAN ECK VAN DER SLUIJS bakker en winkelier te Utrecht, worden bij deze door de ondergeteekende Curators opgeroepen *tot verificatie* en met de bewijzen hunner vorderingen, in persooon ofdoor gemagtigde, en voorzien van hun patent over den tijd der levering, tegen *Donderdag den 22. Oct.* 1840, naden middag ten één ure, aan het locaal der Arrondissements Regtbank te Utrecht.

P. A. BROERS,
J. J. VAN LEEUWEN.

(28) *** *Morgen* Zaturdag den 17. October 1840, des namiddags ten een ure precies, zal aan het kantoor der Publieke Verkoopingen achter Sint Pieter te Utrecht, wijk F numero 363, publiek worden verkocht:

De bijzonder aangenaam gelegen en in volle werking zijnde *Steenbakkerij*, genaamd *HET GOED TEN BOSCH*, bestaande in een zeer logeabel HEERENHUIS, voorzien van eene zeer ruime Zaal, vier roijale Kamers, ruime Keuken, Provisie- en Mangelkamers, Kelders en verdere gemakken; boven Logeer- en Domestiekenkamers, ruime Zolders, Vliering; voorts KOETSHUIS, STALLING voor paarden en koeijen, zeer vrucht- en moesrijken TUIN, met trek- en bloemkasten.

De *Steenbakkerij* bestaat in twee kapitale Steenovens, waarvan één onlangs nieuw gebouwd, zeer ruime Turfloodsen, alles met pannen gedekt, dertien WERKMANS WONINGEN, vier Steen- en andere LOOTSEN en verdere Getimmerten, mitsgaders daarbij en achter gelegen TAS- en WERKVELDEN, WEI-, HOOI- en BOUWLANDEN, BOOMGAARD, BOSCH en WANDELPADEN, alles te zamen groot 7 bunders, 50 roeden, 99 ellen, en gelegen onder de gemeente *Maarssen*, aan de oostzijde van de rivier de Vecht; wijders de Afgrifte van Steenaarde van 3 bunders, 39 roeden Land.

Breeder bij billetten vermeld, en nader onderrigt te bekomen ten kantore van *HENDRIK VAN OMMEREN*, openbaar Notaris, binnen Utrecht residerende.

(2809) *** G. J. KOOPMAN en TH. REICHELT zullen, op Maandag den 19den October 1840, des middags ten twaalf ure, te Amsterdam, in *DEN BRAKKEN GROND*, in de Nes, presenteren te verkoopen: extra mooije, geheel nieuw aangekomene en zeer aanzienlijke partijen Greenen, Vuren, Dramsche en Bijhavensche Noordsche, Balken en Spieren, Ellens, Juffers, Kolders, Eiken Stolpen, Barcoenen en Deelen; nieuw bijgebragte Narva-Balken, eene zeldzaam mooije partij Croonstadsche Deelen, en andere HOUTWAREN. Liggende in de Oude Schans, op de Wallen en verder als bij Notitiën wordt aangewezen, die aan het Kantoor van ALTIUS en Comp., op den Binnenkant, No. 20, in tijds te verkrijgen zijn.

PUBLIEKE AFSLAG VAN EIJERLAND,
bij de veiling, gehouden den 8 october 1840, perceelsgewijze ingezet op f 617,485.

(28) *** Op Donderdag den 22 October aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, zal te Rotterdam, in het Locaal der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, door de Notarissen *VAN DER LOOY en VAN DER HOOP*, residerende aldaar, worden overgegaan tot den AFSLAG der TWEE EN ZEVENTIG PERCELEN, bestaande in 14 kapitale *Bouwhoeven*, met derzelver *Bouwen Weilanden*, losse *Landen*, *Dijk*, *Barmen*, diverse *Woningen*, *Korenmolen*, *Gronden*, *Tuinen* en *Erven*, mitsgaders verdere *Onroerende Goederen*, te zamen uitmakende HET EIJERLAND, gelegen op het eiland *Texel*, provincie *Holland*, noorderkwartier, groot ruim 5800 Bunders, opgekomen als *Tiendprij* Eigendom, met aanzienlijke JAGT en VISSCHERIJ, zoodanig dit alles in het breede in de Billetten, Advertentien en Catalogussen is omschreven; zullende deze Afslag plaats hebben, eerst de Percelen afzonderlijk, daarna bij combinatien en vervolgens in massa.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van de voornoemde Notarissen, als mede ten Kantore van den Notaris *J. L. KIKKERT*, residerende te *Texel*, en bij den Heer *PAULUS LANGEVELD*, in het Heeren- of Directiehuis, op *Eijerland* voornoemd, door welken laatstgemelde tevens alsnog aanwijzing *in loco* zal geschieden.

(2315) *** Op Dingsdag den 27. October 1840, des voormiddags ten 10 ure, zal men in het Lokaal van Verkoopingen, binnen Utrecht aan het *St. PIETERSKERKHOF*, ten overstaan van één der binnen Utrecht residerende Notarissen, in het openbaar om kontant geld verkoopen: Eene groote partij HAARDEN, FOURNUIZEN en KAGCHELS, in onderscheidene soorten en ander IJzerwerk, welke Maandag vóór den verkoopdag, van des voormiddags 10 tot des namiddags 3 ure aldaar kunnen bezigtigd worden, terwijl de goederen hierbij te voegen, dagelijks worden aangenomen, tot in met Donderdag den 22. October 1840, mits dat men zich ten Kantore achter St. Pieter daartoe aanmelde.

(28) *** Op Donderdag den 5. November 1840, des voormiddags ten elf ure, zal in het *Gemeente Huis* te *Harmelen* ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *BUDDINGH*, publiek worden geveild en verkocht:

Eene HOFSTEDE bestaande in eene HUIZINGE, ZOMERHUIS en BERG, met 27 Bunders 84 Roeden, 07 Ellen Wei, Hooi, Bouw, Bosch en Boomgaardland staande en gelegen in de Gemeente Teckop.

Breeder bij geaffigeerde belletten en nader onderrigt te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris.

(28) *** VERKOOPING ter rolle van geregtelijke uitwinningen van de Arrondisements Regtbank te Utrecht, op *Vrijdag den Dertienden November* 1840, des morgens ten 10 ure, van Eene HOFSTEDE gelegen in de gemeente van *Achttienhoven* (Arrondissement en Provincie Utrecht) in den *Polder Rozendaal* aan den Hechtdijk, zijnde HUIS en Grond, Kadaster Sectie C. No. 287, groot *Vier Roeden Drie en zestig Ellen*; een *getimmerte* No. 288, groot *Zeven en dertig Ellen*; en *Drie Bunders Een en vijftig Roeden* en *Dertig Ellen* WEILAND, N°. 98, 99, 100 en 286; bewoond door Mejufvrouwen DIRKJE VOLKER, MARIA VOLKER en ANNA MARIA VOLKER, allen zonder beroep, en tegen dezelven in beslag genomen namens Mejufvrouw ANTONIA ADRIANA VAN DER SCHROEFF, *Weduwe den Heer* FLORIS CORNELIS EVERARDUS VAN EMBDEN, zonder beroep, wonende te Utrecht.

J. J. VAN LEEUWEN,
Procureur.

---

(28) *** Door verandering van woonpl wordt tegen billijken prijs te Koop gepresent een HUIS, met staanden Winkel, gelegen stad Utrecht, waarin sedert jaren eene KRU NIERSAFFAIRE wordt uitgeoefend, en een goed burgerlijk bestaan oplevert; des verzende kan een gedeelte der koopp enningen o Huis gevestigd blijven. Adres met *franco ven* onder Letter Z. bij den Boekhandelaar VAN DORP, op de Oude Gracht te Utrecht.

TE HUUR.

(28) *** Twee behangen BENEDEN MERS beide met Stookplaatsen en Kasten zien in den TUIN uitkomende, met een KEU en wandeling in den TUIN. Te bevragen VAN DER GRINDT, Mr. Timmerman Wijk B 179. in het Wijstraat te Utrecht; brieven fr

---

(28) *** Men vraagt tegen aanstaande vember of eerder op een klein Buiten, nabij Utr Een TUINMAN, van goede getuigen voorz ongehuwd of weduwenaar, tusschen de 40 of 50 ren oud, die de moesenierderij verstaat, en Bloemen en Snoeijen weet om te gaan. Adres Persoon of gefrankeerde brieven, onder Letter bij den Heer J. BRESSER, op de Varkens M te Utrecht.

---

(28) *** De ondergeteekende berigt geëerde publiek dezer stad, dat hij, nieuw g bliseerd, eene ruime en allezins smaakvolle tering heeft van TOEREN thans in zwang zijn en als scheidings de natuur imiterende, zijne ruiken en toupets metaliques, om hunne nat lijke en keurige bewerking reeds voordeelig be en naar de laaste Parijsche modellen vervaardi recommandeert hij op nieuw de Heeren aan, nevens een schoon assortiment Parfumerien.

L. FISCHER
Dames kapper en kunst paruikenwer
Hoek op het Oud-Kerkhof en St. Jansstraat
F. No. 66.

(28) *** Aan de talrijke aanvr naar de *Chemische SCHEERR MEN* gedurende ons verblijf in stad niet hebbende kunnen voldoen, hebben wij ons verblijf eenige dagen gesteld; wij hebben eene nieuwe ding onzer koopgoederen ontvang zoo dat wij diegenen weder kun voldoen, welke wij hebben moeten geren. De dag van ons vertrek i Maandag bepaald.

Utrecht den 15. October 1840.

(pp.) A. GOLDSCHMIDT en Comp
van Berlijn en Straatsburg.

(2694) *** Door den Boekhandelaar *S. VAN NOOTEN*, te Schoonhoven, is op he uitgegeven en verzonden:

I. H. VAN HEYNINGEN, *Bijbeloefening* over Evangelie van *Joannes*, Iste deel; à *f* 3,30.

II. J. B. CHRISTEMEIJER, Proeve van be woording der vraag:

WAT IS DE REDEN,

dat wij op het eerste aanschouwen van sommige schen een zeker gevoel van *behagen* of *misha* omtrent hen, bij ons waarnemen? Eene bijdr tot Mensch- en Zielkundig onderzoek; à 90 c

En debiteert met succes:

III. J. B. CHRISTEMEIJER, Nieuwe Bijdrage de Geschiedenis van het STRAFREGT, in verhal à *f* 3,35.

IV. WED. VAN MEERTEN, *Mevrouw Bel* onder hare gehuwde Vriendinnen, in moiré b à *f* 2,20.

Men leze aangaande dit huishoudelijk Handbo de gunstige beoordeeling in *de Gids* van Mei l

---

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den October 1840, *f* 35,00 à *f* 37,00.
GROVE KAAS *f* 20,00 à *f* 23,50.

De prijzen der Fondsen waren den 14. O Werk. schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. 49 à $49\frac{1}{4}$. 5 pCt. 95 à $95\frac{3}{4}$. Kansbilj. $21\frac{1}{4}$ à $21\frac{3}{4}$. Am Syndic. $4\frac{1}{2}$ pCt. 84 à $84\frac{1}{2}$. Idem $3\frac{1}{2}$ pCt. à $69\frac{3}{4}$. Dom. Losr. 5pCt. — à —. Hand. Maatsch. pCt. $158\frac{3}{4}$ à $160\frac{1}{4}$. Dito 1835/37 $4\frac{1}{2}$ pCt. — à Losr. 1837 5 pCt. $91\frac{3}{4}$ à $92\frac{1}{2}$.

Rus. Obl. bij *H. et Co.* 5 pCt. $102\frac{1}{2}$ à Dito $18\frac{28}{29}$. 5 pCt. 103 à $103\frac{1}{2}$. Cert. Inschr. 5 pCt. $95\frac{1}{4}$ à $95\frac{3}{4}$. Inschr. op 't Grootb. 6 68 à $68\frac{3}{4}$. Dito Cert. 6 pCt. 68 à $68\frac{1}{2}$.

Obl. *Goll & C.* 5 pCt $99\frac{3}{4}$ à $100\frac{1}{4}$. Dito 4 90 à 91. Neg. Metall. 5 pCt. $99\frac{3}{4}$ à $100\frac{1}{2}$. $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{3}{4}$ à $55\frac{1}{4}$.

SPANJE. *Ardoin* 5 pCt. $18\frac{1}{4}$ à $18\frac{3}{4}$.

UTRECHT, bij *L. E. BOSCH & Co.*